

Учитељи преко „Скајпа” предају болесним ђацима

Директори школа у Србији не успевају да мотивишу наставнике да промене начин рада, оцењују у Заводу за унапређивање образовања

Колико одласци наставника на семинаре које организује Завод за унапређивање васпитања и образовања (ЗУОВ) могу помоћи да приближе ђацима школу и учине је занимљивијом у београдској ОШ „Вук Караџић” кроз своје искуство предложила Ивана Ковачевић, наставница српског у ОШ „Др Драган Херцог”. Она пуну деценију ученицима предаје на даљину, преко „Скајпа”, или их учи српском језику и књижевности по болницама у којима ђаци ове осмолетке углавном бораве. То што се ученици налазе по целој земљи, али и у иностранству, њу не спречава

Њих 13 добило је признања, Ненад Пантић, наставник земунске ОШ „Сава Шумановић” је похваљен, а издвојено је троје најбољих. Прву награду добила је наставница Драгана Дејановић Ковачевић из престоничке ОШ „Иво Андрић”, другонаграђена је Татјана Чубрило Јовановић из ОШ „22. октобар” из Сурчина, док је треће место освојио Звонко Гашпаровић из ЕТШ „Михајло Пупин” у Новом Саду. Тиме је окончан овогодишњи конкурс ЗУОВ-а, назван „Сазнали на семинару – применили у пракси”.

Како је на додели награда објаснио Драган Ракита, руководилац Сектора за приправништво, менторство и руковођење, конкурс је спроведен осми пут, а на њему учествују запослени у васпитно-образовним установама који су у претходних пет година стекли нова знања на стручним усавршавањима одобреним од ЗУОВ-а. Он је истакао да расте број наставника који се јављају на конкурс и да су ове године одабра-

Награђени наставници са директором завода

да их окупи путем интернета и анимира да буду креативнији од својих вршњака који и физички присуствују часовима. Предвођени ђацима из литерарне секције, педесетак ученика ове несвакидашње установе која негује „учење на даљину” већ је издало два електронска зборника награђивањима радова школских другара и почело да припрема трећи. Целим пројектом координирала је професорка Ковачевић, а изглед часописа и селекцију литерарних дела обављали су ђаци. Свега тога не би било да наставница Ивана није похађала семинар ЗУОВ-а на којем је, каже, научила које алате и фонтове у изради зборника да користе, како да обраде фотографије и на који начин да уобличи текст.

Захваљујући одлично примењеном знању стеченом на семинарима Ковачевићева је уврштена међу 17 наставника које је ЗУОВ овенчао наградама.

ли 112 радова који су уврштени у базу ЗУОВ-а као пример наставницима како треба да предају ученицима и школу учине креативнијом. „Сазнали на семинару – применили у пракси” једини је конкурс који прати рад наставника и показује како оно што науче на стручним усавршавањима користи ђацима и помаже им у учењу, објаснио је Златко Грушановић, директор ЗУОВ-а.

– Директори школа у Србији имају проблем како да мотивишу наставнике да промене методе предавања и схвате да је, због модернизације школства подстакнуте не само дигитализацијом, немогуће да то чине како су навикли пре десет, петнаест година. Овим наградама наш завод показује наставницима да је њихов рад важан и без семинара и усавршавања, а уз њих је још битнији – истакао је директор Грушановић.

Д. Јокић Стаменковић

Фото Министарство одбране

Самоходне хаубице „нора” уведене у Војску Србије

Министар одбране Александар Вулин и начелник Генералштаба Војске Србије генерал-потпуковник Милан Мојсиловић присуствовали су обуци и коришћењу самоходног топа хаубице „нора Б52 М15”, калибра 155 милиметара, у рејону полигона „Пасуљанске ливаде”, саопштило је Министарство одбране. „Војска Србије је од данас богатија, моћнија, снажнија за батерију 'нора'. Ово је први пут да смо, не само пробали 'норе', већ да су оне вођене и коришћене од стране посада Војске Србије”, истакао је Вулин. По речима Мојсиловића, реч је о само једном сегменту након увођења „норе” у наоружање, то је тек „први степен када говоримо о њеној употреби”. Помоћник министра за материјалне ре-

сурсе Ненад Милорадовић истакао је да је пројекат „нора” доказ способности нашег војноиндустријског комплекса. Претеча овог система направљена је у Војнотехничком институту још 1986. године, а међу руководиоцима тог пројекта били су у Анастас Палигорић и Новак Митровић. „И после њих су најмање две генерације изванредних инжењера радиле на овом пројекту и то 'нору' чини оваквом каквом је данас видимо – једним од најбоље продаваних високотехнолошких производа наше одбрамбене индустрије”, објаснио је Милорадовић. „Нора Б52” је самоходно оруђе намењено за ватрену подршку снажном, изненадном и брзом ватром по циљевима на великим даљинама.

М. Г.

Др Марку Бумбаширевићу награда „Капетан Миша Анастасијевић”

Врсном стручњаку проф. др Марку Бумбаширевићу, ортопедском хирургу, у згради Ректората Универзитета у Београду уручено је признање „Капетан Миша Анастасијевић” за напредак и увођење нових метода у хирургији. Награда се додељује успешним појединцима, ствараоцима, компанијама, привредницима и друштвеним радницима из различитих области.

Мало је оних који нису чули за академика Марка Бумбаширевића. Да се подсетимо, називају га и уметником микрохирургије или микрохирургом за немогуће мисије. У његово име заклињу се многобројни пацијенти којима је вештином спасао откинуте екстремитете. Недавну операцију којом је телевизијској водитељки враћена рука после саобраћајне несреће извео је тим на чијем је челу био баш доктор Марко Бумбаширевић. Иако је овај подухват изазвао велику медијску пажњу, професор Бумбаширевић већ годинама оперише и спасава људе далеко од камера, телевизијских екрана и новинарске знатижеље.

– Ово признање ми је значајно јер носи име великог добротвора и познатог Србина који је ширио славу наше зе-

Фото Д. Јевремовић

Др Марко Бумбаширевић

мље по целом свету. Ценио је напредак у свим дисциплинама, привреди, науци, а подржавао је и медицину и медицинаре – рекао је професор Бумбаширевић, специјалиста ортопедске хирургије и супспецијалиста микрохирургије и хирургије шаке и хирургије стопала.

Захваљујући имену Марка Бумбаширевића, наша земља је у овој области позната и препозната и у читавом свету. Он је уједно и инспирација и драгоцен помоћ многим млађим лекарима који су изабрали пут попут његовог.

– Имамо сада тим младих лекара који су будућност српске медицине. Нормално је да је тим људима потребно да им се помогне у развоју и да им се омогући да развијају медицинско и хируршко умеће, али и да имају и могућност да лепо живе од те професије. Није младим лекарима потребно да имају неке посебно велике плате, али им је важно да имају добре услове рада, да могу лако да раде свој посао и да напредују у струци. Јер већина људи која је уписала и завршила Медицински факултет, завршила га је из жеље да помаже оболелима и повређенима – закључује Бумбаширевић.

А. Вуковић

In memoriam Владо Мићуновић

Владо Мићуновић, новинар и публициста, преминуо је 23. фебруара 2019. године у Новом Саду. Рођен је 1934. године у Никшићким Рудинама, основну школу и гимназију завршио је у Никшићу и Подгорици, а факултет и постдипломске студије (светска књижевност) у Београду. Непуну годину радио је као професор, а затим је сав радни век провео као новинар Културне рубрике „Политике”. Прво је био дописник „Политике” из Никшића и Подгорице, а од 1974. године из Новог Сада и Војводине, где је остао и после пензионисања као културни делатник.

Добитник је прве новинарске награде „Шести октобар” за допринос револуционарном преображају друштва. Био је једно време представник војвођанских новинара у Председништву Савеза новинара Југославије. Добитник је награде за животнo дело Друштва новинара Војводине.

Био је оснивач и председник Друштва српско-руског пријатељства у Новом Саду и у том својству знатно је допринео што се монументални споменик великом руском просветитељу, свецу и ујединитељу, „руском Светом Сави” Сергију Радоњешком нашао у овом граду. На његову иницијативу у Новом Саду су 1992. године организовани Први међународни дани словенске културе и духовности, а наредне, 1993. године Мићуновић је био организатор и директор Другог међународног филмског фестивала „Златни витез” из Москве. На његов предлог, Фестивал је, у време највеће међународне изолације Југославије, одржан у Новом Саду и проширен новим садржајима и учешћем кинематографија нових земаља, међу којима су се нашле Грчка и Румунија. За ширење и учвршћивање културних веза и подизање мостова пријатељства и сарадње

међу народима Русије и наше земље добио је престижни руски Орден Жукова. Године 1998. припала му је Златна медаља Москве – поводом 850. годишњице руске престонице.

Од Међународног фонда словенске писмености и културе из Москве (чији је савета био члан), „за запажена достигнућа из области словенске културе, литературе, уметности, науке и технике”, добио је орден овог фонда. За допринос изградњи Храма Светог Саве у Београду добио је Златну медаљу овог храма, а од Синода СПЦ влашћен је да најзаслужнијим грађанима Русије додели исте такве медаље, што је у великој пријатељској земљи пропраћено са одушевљењем и овацијама.

Мићуновић је био иницијатор-координатор духвата „Свето Тројство руских споменика у Србији и Црној Гори”. Прво су, захваљујући њему, Новосађани 1992. од народа Русије добили споменик са ликом руског свеца и просветитеља Преподобног Сергија Радоњешког, рад највећег живог вајара Русије и једног од највећих вајара света, академика Кликова. И два остала споменика из „Свето Тројства” дело су и поклон истог вајара. „Свети Сава” постављен је 23. септембра 2003. испред улаза у Храм Светог Саве на Врачару, а Мићуновићу је припала част да открије овај дивни споменик, у присуству високих достојанственика Руске и Српске православне цркве. Владо Мићуновић сахрањен је у родном Никшићу, на гробљу поред Храма Светог Василија, уз присуство породице и најближих пријатеља.

Владимир Стојанов
Радомир Дражетин

ДНЕВНИК

Кауција не решава проблем амбалаже

Више реда у бављењу отпадом и амбалажом која у њега спада, а коју би било најбоље рециклирати овде код нас подразумева више уложених пара. На скупу који су организовали Удружење за амбалажу и заштиту животне средине – СЕПЕН и Привредна комора Србије чуло се да је неопходно унапредити постојећи систем управљања амбалажним отпадом у Србији, а то би се постигло у наредних десет година додатним улагањем у постојећи систем продужене одговорности произвођача од око 200 милиона евра. Тако би се обезбедило прикупљање и рециклажа око 64 одсто амбалажног отпада (тренутни циљ у Европској унији је 65 одсто), закључено је на састанку.

Округли сто „Наставак дијалога за боље управљање амбалажом и амбалажним отпадом у Републици Србији” имао је циљ да се презентују закључци недавно завршене студије о амбалажном отпаду у Србији. Учесници скупа помињали су могућност увођења и функционисања такозваног депозитног система у Србији у наредној деценији, за шта би било неопходно издво-

јити више од милијарду евра. Удео амбалажног отпада у укупном отпаду који се произведе у Србији је око 14 одсто, од чега је само један део амбалажа која би била обухваћена системом прикупљања кроз депозит или, „народски” речено, кауцију. За прикупљање и рециклажу осталих типова амбалаже потребне су додатне инвестиције, чуло се на округлом столу.

С. С.

Инспекција ће контролисати продају антибиотика у апотекама

Министар здравља Златибор Лончар апеловао је јуче на апотеке да не продају антибиотике без рецепта, а све оне који то примете позвао да пријаве и најавио да ће надлежна инспекција започети контроле. Лончар је казао да грађани треба да знају да суплементи нису лекови, већ помоћна средства која лекари не могу да прописују и да се они не издају на лекарски рецепт. – Нико не може да вас натера да узимате нека помоћна лековита средства. Закон је јасан шта лекар прописује. Не сумњам да постоје фармацеутске куће које производе те суплементе и сигурно бомбардују пропагандним материјалом, али пацијенти морају да знају да то нема везе са званичним ставом – рекао је Лончар, преноси Танјуг.